

Posłaniec św. Brunona

Nr 173

8 lutego 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Wokół sakramentów

Przyjmowanie Bożej miłości

Sakrament pokuty jest wyjściem Boga w stronę człowieka, jest przebaczeniem przede wszystkim grzechu ciężkiego. Kto odłączył się od wspólnoty eucharystycznej, ten znajduje w tym sakramencie pojednanie z Bogiem i z Kościołem. Może znowu uczestniczyć w ofierze Chrystusa - Mszy Świętej, i przystępować do Stołu Pańskiego (Komunii Świętej). Swą wiarę w przebaczącą miłość Boga okazuje grzesznikowi wspólnota wierzących, wychodząc mu zawsze naprzeciw z pojednaniem i otuchą. Sakrament pokuty jest znakiem, że Bóg nigdy nie opuszcza człowieka, lecz zawsze otwiera przed nim drogę powrotu (Mt 18, 18; J 20, 20-23). Co więcej, pozostaje przy nim nawet wtedy, gdy człowiek od Niego się odwraca. W sakramencie tym Pan Bóg nie tylko wielkodusznie przebacza człowiekowi winy, lecz przekreśla je raz na zawsze. Co więcej: Ewangelia św. Łukasza przekazuje nam słowa Jezusa: „W niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych" (Łk 15, 7). Wiedząc o tym, łatwiej jest pozbyć się zahamowań, które wielu z nas powstrzymują od wyznania grzechów.

Gotowość wierzącego do zerwania z grzechem i do nawrócenia nazywana jest postawą pokutną. Wyraża się ona w wielu formach, z których najważniejszymi są post, modlitwa i jałmużna. Postawy takie chrześcijanie praktykują przede wszystkim w okresie Wielkiego Postu, jak również w każdy piątek, który w Kościele jest dniem pokuty.

* * * * *

Grzech jest nieposłuszeństwem człowieka, który nie uznaje – aktem swej wolności – panowania Boga w swym życiu, przynajmniej w określonym momencie, kiedy przekracza Jego prawo. (Jan Paweł II)

Ewangelia wg Św. Marka (Mk 1, 29-39).

Jezus po wyjściu z synagogi przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On podszedł do niej i podniósł ją ująwszy za rękę, tak iż gorączka ją opuściła. A ona im usługiwała. Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto było zebrane u drzwi. Uzdrowił wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ wiedziały, kim On jest. Nad ranem, gdy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: Wszyscy Cię szukają. Lecz On rzekł do nich: Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo na to wyszedłem. I chodził po całej Galilei, ucząc w ich synagogach i wyrzucając złe duchy.

* * * * *

ROZSZERZYĆ SERCE NA WSZYSTKICH

Z dzisiejszej Ewangelii dowiadujemy się, że Jezus poszukiwany był przez wszystkich w Kafarnaum i że nie dał się zatrzymać w tej miejscowości, lecz poszedł dalej, aby głosić Dobrą Nowinę oraz uzdrawiać innych w Galilei. Naśladowanie Jezusa wymaga od nas postawy otwartości wobec każdego. „W świecie niejako rozłożonym na części i chorym na specjalizację” – naucza Benedykt XVI – „kapłan winien pozostać człowiekiem całości, człowiekiem, który podtrzymuje człowieczeństwo od wewnątrz (...), tym kto ma być (...) wszystkim dla wszystkich”. Dobry Bóg bowiem nie ogranicza się do jakiejś jednej

wybranej kategorii osób, lecz „sprawia, że słońce wschodzi nad złymi i dobrymi (...), a deszcz pada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych (Mt 5,45). Każdy, kto choć trochę doświadczył miłości Chrystusa, dla której nie ma granic, winien sobie często zadawać pytanie: co czynię, aby jak największej liczbie osób pomóc zbliżyć się do Jezusa? Przewyciężajmy więc nasze ograniczenia, w które wtłaczają nas przyzwyczajenia, specjalizacje zawodowe, opinie, schematy kulturowe itp., by na podobieństwo doskonałego naśladowcy Chrystusa, św. Pawła, stawać się „wszystkim dla wszystkich”. Otwierajmy nasze serca na nieskończoną miłość Boga i rozszerzajmy je na innych, by ich pozyskać dla Chrystusa. Niech przynaglają nas do tego otwarte dla wszystkich ramiona Chrystusa, który dał się ukrzyżować za każdego bez wyjątku.

* * * * *

„**Ojcowie muszą być cierpliwi.** Ileż razy nie pozostaje nic innego, jak czekać; modlić się i czekać z cierpliwością, łagodnością, wielkodusznością, miłosierdziem. Dobry ojciec umie czekać i przebaczać z głębi serca. Oczywiście umie też stanowczo upomnieć, bo nie chodzi o ojca słabego, uległego, sentymentalnego. Ojciec, który umie upomnieć bez upokarzania, to ten sam, który umie chronić nie szcędząc siebie. Słyszałem kiedyś, jak podczas jakiegoś spotkania rodzinnego ojciec stwierdził: «Ja czasem muszę sprawić lanie dzieciom, ale nigdy nie biję po twarzy, by ich nie poniżyć». To piękne, bo ma wycucie godności. Jeśli ma ukarać, to robi to odpowiednio i idzie dalej”.

(papież Franciszek)

Przyjmowanie Bożej miłości (c.d.)

Postawa pokuty uzdalnia wierzącego do przystąpienia i korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.

- Sakrament pojednania obejmuje dwa jednakowo ważne elementy: "z jednej strony akty człowieka [penitenta], który nawraca się pod działaniem Ducha Świętego, i rozgrzeszenia kapłana, który w imię Jezusa Chrystusa udziela przebaczenia grzechów i ustala sposób zadośćuczynienia" za popełnione grzechy. Udzielaniu tego sakramentu towarzyszą akty, gesty penitenta proszącego o udzielenie przebaczenia grzechów. Aktami tymi są: staranny rachunek sumienia;

- żal (lub skrucha), który jest doskonały, gdy jego źródłem jest miłość Boga, lub niedoskonały, jeśli opiera się na innych motywach, i zawiera postanowienie niegrzeszenia więcej. Żal jest dziełem Ducha Bożego i związany jest z wiarą w dobroć Boga. To zaufanie uzdalnia człowieka do uświadomienia sobie własnej winy, do uznania jej za grzech i do odwrócenia się od niej;

- spowiedź, która polega na wyznaniu grzechów wobec kapłana;

- zadośćuczynienie bądź wypełnienie pewnych aktów pokutnych, które spowiednik nakłada na penitenta, by naprawił szkody wyrządzone przez grzech. Do pokuty należy gotowość naprawienia, w miarę możliwości, wyrządzonej krzywdy.

Do tego, by chrześcijanin godnie mógł przyjąć sakrament pokuty, niezbędne jest wyznanie przez penitenta wszystkich grzechów śmiertelnych, których jest świadomy. Znając wielkość i wagę tego sakramentu Kościół zobowiązuje też wszystkich wiernych, by przynajmniej raz w roku wyznali swoje grzechy ciężkie, jak również by je wyznali przed każdym przystąpieniem do Komunii Świętej. Natomiast nie jest konieczne wyznawanie grzechów powszednich, chociaż Kościół bardzo to zaleca.

Przy korzystaniu z sakramentu pokuty trzeba pamiętać, że większą od dokładności człowieka wyznającego swe grzechy jest miłość Boga, który "najpełniej objawia swoją wszechmoc w łasce przebaczenia". Tak jak tej przebaczącej miłości doznawali najbliżsi Jezusa: Apostołowie Piotr i Paweł, jawnogrzesznica czy paralytyk, tak też otrzymują ją wszyscy, których szafarz sakramentu - kapłan - zapewnia, że w imieniu Trójjedynego Boga przez posługę Kościoła udziela odpuszczenia grzechów. Zapewnienie o takim odpuszczeniu grzechu zawiera ważną dla chrześcijan prawdę: Chrystus nie chce darować grzechów bez udziału Kościoła, tak jak Kościół nie może niczego czynić bez Chrystusa. Dlatego też otrzymane od Chrystusa za pośrednictwem Kościoła sakramentalne przebaczenie grzechów jedna grzesznika zarówno z Bogiem, jak i Kościołem; przywraca mu jedność i przyjaźń z Bogiem oraz udziela łaski. Można więc mówić o prawdziwym duchowym zmartwychwstaniu człowieka, któremu przywrócona zostaje utracona przez grzech godność dziecka Bożego.

W sakramencie tym grzesznik odzyskuje utraconą przyjaźń z Bogiem, a także darowanie zaciągniętych przez popełniony grzech kar doczesnych. Nie bez znaczenia jest też otrzymany pokój i pogoda sumienia niezbędne do walki z grzechem. W końcu uzyskuje również pojednanie z Kościołem, ponieważ przez grzech naruszył lub zerwał wspólnotę braterską między ochrzczonymi. Darowanie kar będących skutkiem grzechu nazywane jest w języku kościelnym odpustem. Polega on na darowaniu przez Boga kar doczesnych "za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbca zasług Chrystusa i świętych. Odpust jest cząstkowy albo zupełny zależnie od tego, czy od kary doczesnej należynej za grzechy uwalnia w części czy w całości. Odpusty mogą być udzielane żywym lub zmarłym. Odpusty mogą zyskiwać wierzący przez czyny miłości, przez modlitwę oraz inne uczynki pokutne.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Jutro na Mszy Św. o godz. 18⁰⁰ – Rozpoczyna się w naszej parafii Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy w Duchu Świętym. Odbywać się będą w cyklu tygodniowym w poniedziałki – przez 9 tygodni. Zapraszamy do udziału w tych rekolekcjach. Więcej szczegółów na temat formy rekolekcji na pierwszym spotkaniu.
2. W środę – wspomnienie Marii Panny z Lourdes i Światowy Dzień Chorego. Msza Święta dla chorych i osób w podeszłym wieku o godz. 18⁰⁰
3. W sobotę – święto świętych Cyryla, mnicha, i Metodego, biskupa – patronów Europy. Przypomina nam ono obowiązek modlitwy za narody Europy, aby pozostały wierne swym chrześcijańskim korzeniom. Również w sobotę przypada wspomnienie św. Walentego, patrona osób chorych psychicznie i zakochanych. Starajmy się pamiętać o nich w modlitwie i codziennym postępowaniu nacechowanym życzliwością.
4. Za tydzień – szósta niedziela w ciągu roku i rozpoczęcie Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu.

Wasz Proboszcz

W ostatnim miesiącu:

Przyjęli Sakrament Chrztu św. *Staliście się nowym stworzeniem i przyoblekliście się w Chrystusa:* Emil Skoczeń, Wiktor Podsiadło, Zuzanna Nierwińska, Paulina Ołdakowska, Amelia Karczewska.

Zmarli: Józef Śledziwski, Adam Drożyner, Eugeniusz Wiktor Załęcki, Danuta Helena Wiszowata, Jerzy Kuzia, Elżbieta Kazimiera Szymańska, Maria Eugenia Laudyńska, Jarosław Janusz Skrodzki, Czesław Kojro, Leszek Rydzewski, Czesława Brulińska, Halina Stanisława Dębowska.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w wtorek**, 10 lutego – **św. Scholastyka**, dziewica, siostra św. Benedykta z Nursji we Włoszech. Żyła na przełomie V i VI wieku;
- **w sobotę**, 14 lutego – **Cyryl i Metody**;
- **w sobotę**, 14 lutego – **św. Walenty**.

Niech wszyscy, którzy uciekają się do nich w potrzebie, doświadczą błogostawionych skutków ich orędownictwa u Boga.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl